

“Amacımız eğitim vermek değil”

Okullarda yaşanan öğretmensizlik sorununa eğitim bakanlığımız sonunda bir çözüm buldu. Bundan sonra öğretmen açığı olan İngilizce, tarih, coğrafya, felsefe gibi özel eğitim gerektiren derslere din dersi öğretmenleri girecek ve böylece dersler boş geçmeyecek.

MEGS Bakanlığı olayı kabul etmiyor ve sadece din dersi öğretmenleri için değil, diğer derslerin öğretmenleri de giriyor diyor.

Diğer yandan da Ankara Üretil Ortaokulu müdürü şu açıklamayı yapıyor: “Biz bu uygulamaya giderken dersler boş geçmesin istedik, din dersi öğretmeninin öğrenciyeye birşey vermeyeceğini biliyoruz. Ancak oturup, kalkmasını, yemek yemesini öğretse dehi iyi olur diye düşündük. Halen 35 öğretmenimiz, 1400 öğrencimiz var. Okulumuz iki din dersi öğretmeni bulunuyor. Tüm öğretmenlerimiz haftada 30 saat ders veriyor. Bunun üzerinde ders veremeyiz. İngilizce, tarih, coğrafya derslerine giren din dersi öğretmenimize de paralı ders verdiriyoruz zaten.” Aynı okulun öğrencilerine göre din dersi öğretmenleri Hasan Hüseyin Bağcıoğlu nasıl oturulup kalkılacağını şöyle anlatıyordu: İslam 5 temel üzerine inşa edilmiştir. Al-lahtan başka ilah yoktur. Hz. muhammet onun kulu ve elçisidir. Namaz kılmak, zekat vermek, oruc tutmak, hacca gitmek İngilizce nasıl yazılır? Dinim İslamdır cümlesi İngilizce nasıl söylenir?”

Okul müdürünün de dediği gibi Amacımız eğitim vermek değil, bazı şeyleri öğretmek Daha fazla söz söylemenin anlamı var mı?

Boks bilmenin yararları

Bağcıoğlu Endüstri Meslek Lisesi Betonarme Dersi öğretmeni olan İsmet Dalgıç öğrencilerinden Engin Şen’i döverek kulağının kanamasına sebep oldu. Haber aldığımız kaynağa göre olay şöyle gelişti: Betonarme öğretmeni İsmet Dalgıç ders anlatırken Engin Şen’i kaldırarak konu hakkındaki soru sordu. Sorduğu soruya cevap alamayınca öğrencisini yumruklamaya başladı. Bir süre sonra sakinleşen İsmet Dalgıç vurmayı bıraktı. Dayaktan sonra ise Engin Şen’in kulağı kanamaya başladı. Daha sonra da, Engin Şen yediği dayaktan şikayetçi olmadı ve olay böylece kapandı.

Biz de bu olayı duyunca “Hani öğretmenin vurduğu yerden gül biterdi” demekten kendimizi alamadık. Ve bizler, yediğimiz bu tür dayaklardan Engin Şen gibi hakkımızı aramazsak daha çok dayak yeriz herhalde.

“Üçüncü kattan atladi”

A dana Borsa Lisesi 2.sınıfta okuyan B.Ö. din dersi öğretmenin kopya çektiğini söylemesi üzerine dersten sonra kendini okulun 3.katından başluğa bıraktı.

Olaya B.Ö.’nün sırasının altında bulunan kopya kağıdı sebep oldu. Öğretmenin “Kopya çekmeye utanmıyor musun?” sözünü hazmedemeyen B.Ö. dersten sonra arkadaşları ile tartıştıktan sonra kendini 3. kattan boşluğa bıraktı. Mucize eseri olmeyen; sadece kolu ve bacakları kırılan B.Ö.’nün intiharına sebebiyet verdiği öne sürülen din dersi öğretmeni Bilal Buldu, ifadesi alındıktan sonra serbest bırakıldı.

Kime inanalım?

Okullarımız son birkaç yıldır dini akımların en rahat örgütlenebildiği yerler haline geldi. Bu söylemimize hadi oradan diyenler çıkabilir, işte öylelerine bir örnek daha.

Gaziantep Fen Lisesi’nde okuyan 65 kişi okulda dini baskı uygulandığı gerekçesi ile okuldan ayrılmışlar. Bu öğrenciler ve onların velileri dini baskı gerekçesi ile MEGS Müdürlüğü’ne verdikleri dilekçelerde okulda namaz kılınan kılmayan öğrenciler arasında ayırım yapıldığı, Ramazan aylarında oruç tutmayanlara manevi baskı yapıldığı, din dersi öğretmeni Şükür Okunaklı’nın derslerde kız öğrencilere Başını örtmezseniz gavur olursunuz. Bazı öğretmenleriniz baş-

larını örtmedikleri için gavur olmuşlar dediğini, bazı öğrencilerin tarikatlara götürüldüğü, kız ve erkek öğrencilere birlikte oturma ve yan yana gezme yasası uygulandığını anlatmışlar.

Gaziantep MEGS Müdürü Cevat Sezgir ise bu olayları kendilerinin de bildiğini bundan bir süre önce de aşırı nurcu olduğu öne sürülen aynı okulun müdürünün istifa ettiğini ve okuldan dini baskılar yüzünden ayrıldığını öne süren kişi sayısının gerçekte 39 kişi olduğunu ve bunların ayrılma sebeplerinin de aslında ÖSS’ye girişte meydana gelebilecek puan farkından etkilenmemek için ayrıldığını, okullarında eğitim yetersizliğinin olmadığını söylüyor.

Kime inanalım?

... OLAY ... OLAY ... OLAY ...
★ FANTASTICO ★

İstanbul’da bir lisede öğrenciler, okul yönetimini ele geçirdiler. Öğretmenler ve okul istihdamları dışında okul yönetiminde söz sahibi olan tüm görev yerlerini ele geçiren öğrenciler; Yaşasın müdürsüz, müdür yardımcısız, disiplin kurulsuz okulumuz!.. şeklinde slogan atılar. Konu hakkında görüştüğümüz MEGS Bakanlığı yetkilileri olaya müdahale edemediklerini.. söyledi. Neden? diye sordüğümüzda, şu yanıtı aldık: Okul öğrencilerinin tezgahına geldik, bundan altı ay önce bu okulu yaptırmak isteyen biri bize başvurdu. Bizde okul yaptırma kampanyasına bir okul daha eklenecek(Laf aramızda bizde biraz daha fazla reklam yapabileceğiz) düşüncesiyle bu isteği kabul ettik, meğer okulu yaptıracağım diyen kişi bu öğrencilerin adamıymış ve imzaladığımız anlaşmada okulun yönetiminin kendilerinde olacağı maddesinde varmış? Bizim de saflığımızda geldi anlaşmayı okumadan imzalamışız,şimdi de hiçbir şey yapamıyoruz. dediler. Daha sonra da konu ile ilgili olarak okul yönetimini eline geçiren öğrencilerinin Demokratik bir seçimle yönetime getirdikleri öğrenci müdür 2540 salim Sağlam ile bir Rörportaj yaptık. Şimdi de sizlere bu röportajı sunuyoruz:

□ Sayın öğrenci müdür 2540 Salim Sağlam, bize buraya gelene kadar yaşadıklarınızı ve gelecek hakkındaki düşüncelerinizi anlatır mısınız.
□ Efendim, biz okul öğrencileri bundan önce bu semtteki diğer okul olan Molla Mehmet Paşa Lisesi öğrencileriydik, buradayken tüm liselilerin de yaşadığı gibi, insan muamelesi dahi göremiyorduk, okulumuz bizim değil yöneticilerindi, sanki okul yöneticileri Padişahbizler de onların kullarıydık. Sorunlarımızla kimse ilgilenmiyor, bize kimse önem vermiyordu. Sonunda bizde oturup kendi başımızın çaresine kendimiz bakmaya karar verdik. İlk önce sa-

hip olduğumuz hakların neler olduğunu öğrenmemiz gerekiyordu. Fakat ne kadar aradıysak ta sorunlarımızın çözümüne yardımcı olabilecek tek bir hak dahi bulamadık ve anladık ki biz öğrenciler haksızız.

MEGS Bakanlığımız bizden gelebilecek herhangi bir sese karşı tüm önlemlerini almıştı, sanki bir menegene tarafından her tarafımızdan sıkıştırılmıştık ve mengenenin başındakiler sıkıştırmaya devam ediyorlardı.Ortada bir gerçek vardı; şayet bu mengeneden kurtulamazsak, suyumuzu çıkartıp geriye posamızı bırakacaklardı, bizse meyva suyu olmak istemiyorduk. Çözüm yolu tekti, ve öylece karşımızda duruyorduk... Okul yönetimi.Onu elimize geçirmeliydik. Hemen planımızı yaptık ve uygulamaya başladık. Sonucu siz de biliyorsunuz.

□ Peki parayı nasıl temin ettiniz?

□ Doğrusu para hiç sorun olmadı, bunda arkadaşlarımızın özverileri çok büyük rol oynadı. Okulu haçlıklarımızı bir araya getirerek yaptırдық. Ortalama herkesin günlük bin lira harçlığı vardı, bizse dört bin kişiydik, böylece bir günde dört milyonu bir araya getirebiliyorduk, tabi on günde de kırk milyonu. Birliğimiz tüm sorunları aşmamızın en büyük yardımcısı oldu.

□ Bu röportaj için teşekkür ederiz sayın 2540 Salim Sağlam, yalnız sizden bir isteğimiz daha var: Bundan sonra dergimiz Liseli Kimliğin her sayısında, yazacaklarınızı yazabilir misiniz?

□ Elbette efendim... elbette. Seve seve yazarım, yaşadıklarımızın tüm liselilere örnek olmasını istiyoruz. Böylece tüm okuyucularınız bunlardan yararlanabilirler.

Evet sayın okuyucular bundan sonra Liseli Kimliğin her sayısında Liselilerin nasıl okul yönettiklerini izleyebileceksiniz.

L I S E L İ Kimlik

Manda yuva yapmış söğüt dalına,
yavrusunu bakan kapmış gördün mü?

Gençlik
Dünyası'nın
Ekidir

GENÇLİK Mİ? PÖH!..

Serhat Işık

Gençlik; yarın memleketi teslim alacak toplum kesiti. Evet, yarın memleketi yönetecekler ama bugün sunsular, uslu uslu oturup Büyük sözü dinlesinler. Yarın onların, ama bugün onların değil, en ufak hakları bile yok bugün üstünde. Çizmeyi aşmasınlar, Yaşları kadar konuşsunlar. Türkiye’de gençlere güven yok. Aile çevresinde, toplum genelinde, değişik sebepleri var bunun.

Ailede gence duyulan güvensizliğin en önde gelen nedeni kültür eksikliği. Küçüklüğünde sabırla yaklaşılmaması gerekirken, dövülen, sindirilen birinin, zayıf kişilikli olması doğaldır. Ama ya ailenin zayıf kişilikli diye gençle ilgilenmemesi; yadırganan bu du-

“ÖĞRETMEN Mİ DÜŞMAN MI?”

Bir meslek lisesinde makine dersi öğretmeni okullardaki yöneticilerin öğrencilere karşı tavırlarını anlattı. Makina dersi öğretmenliğine 2 yılını vermiş olan Boğaziçi Üniversitesi mezunu Ahmet Sait Parlakçı liseli öğrencinin yaşadıkları açık sözlülükle anlatabilen sayılı öğretmenlerimizden.

“Gözümle gördüm, demirle göğsüne göğsüne vurdu çocukların. Öğrenciler öğretmenlindeki sopya bakmaktan ders dinleyemez haldeler. Biri hariç müdür yardımcılarının hepsi dayak atar. Genellikle teknik resimler için kullanılan ölçme cetveliyle döverler -ağaçtan yapma özel sopalardan kullanan-

rum aslında ailenin kendi yarattığı bir durum. Sorunun çözülmesi ailenin göreviyken fatura gence çıkarılıyor; evden kaçmalar, bunalmalar, başarısızlıklar, suç işleme ve sonuçta intihara dek giden kötü sonuçlar. Bunu önlemenin yolu gence çocukluğundan itibaren sorumluluk vermekten geçiyor.

Çevrede ve okulda gence güvensizliğin nedeni ise kültür eksikliğinden çok farklı. Okulda gence güven duymama bir tür eğitim politikası sanki. Eğitim ile ilgili yönetmelikler öylesine hazırlanmış ki, genç, bir kafes içine konuluyor. Zaten öğretmene bağımlı, bağımsız deney yapabileceği olanağından yoksun genç, denetim altında tutulmak isteniyor. İktidarın güven konusundaki tutumu ise çok çelişkili. Bunun en son örneğini Milli Eğitim Şurasında gördük. İçeride özgür, düşünen, tartışan gençlik özlemi tartışılırken, dışarıda ilk çağlardan kalma saçından tutup sürükleme yöntemleri uygulanıyordu! İnanıyoruz deyip elini kolunu bağlamak, seviyoruz deyip coqlamak, okuldan atmak, fişlemek çelişkiler dizisinin diğer örnekleri. Sonuçta bunların faturasını yine gençlik ödüyor.

Türkiye’de genç öylesine kısıtlı bir konumda ki, gençlik sorunlarından önce gençliğin tanımı tartışılmalı.. Çünkü 11 yaşındaki çocuğu hapse atan, 14 yaşındakine evlenme izni veren, 18 yaşındakine asabilen iktidar gençlik yaşını 12 olarak belirlemiş. 18 yaşında düşüncelerinden ötürü asılan genç henüz oy verme yetkisine bile sahip değil. 11 yaşındaki ufak çocukları hapse atacak kadar olgun gören iktidar, 20 yaşındakileri oy kullanabilecek kadar olgun görmüyor. Neden? Çünkü gençlik barıştan yana, eşitlikten yana, kısacası demokrasiden yana. Yeniliğe açık olması ise iktidarı korkutuyor. Oy kullanabilen bir gençliğin ne derece tehlikeli olabileceğini düşünmek bile korkunç onlar için.

Bir Amerikan romanında, yazarın başkan adayı şöyle diyor:Ben başkan adayı. Beni seçerseniz askerlik yaşımı 50 ye çıkaracağım. Çünkü savaş kararını verenler 50 yaşının üstündekiler gidip kendileri sa-yaşsınlar!

lar da var. Folklor çalışması müdür yardımcısı tarafından iptal edildi; kız ve erkek öğrencileri bir araya getirdiği gerekçesiyle Şimdi bunlar gider tuvalette sevişirler denildi. Aynı gerekçeyle, açtığım satranç odasına kapatıldı. Spor salonu da kapalı tutuluyor. Bir yandan da öğretmenler ellerinde sopya la ders veriyor. Bu durumda öğrenci giderek daha saldırgan hale geliyor.”

Yalnız burada bizce öğretmenimiz bir şeyleri atıyor. Neden ülkemizde böyle bir eğitim sistemi uygulanıyor? Öğretmenler ruh hastası, sadist mi? İşte yaşanan çarpık eğitim sisteminden herkese bir örnek daha.

Konyalı olmak varmış!..

Konyalı olalım

İstanbul Erenköy Özel Güneş Lisesi’nde son sınıfta okuyan Erdinç Cantekinler isimli öğrenci, Edebiyat dersi öğretmeni Züriye Balakbabalar hakkında soruşturma açtırdı. Erdinç Cantekinler açtığı soruşturmaya sebep olarak da öğretmenin tüm Konyalıları hakaret etmesini gösterdi.

Şimdi zihinlerde bir öğrenci bu kadar sudan bir sebeple öğretmeni hakkında nasıl soruşturma açtırmış şekilde bir soru oluşabilir. Gerçi demokratik bir sistemde böyle bir şey normaldir, ama ülkemiz için bunu söylemek mümkün değil. Zaten bu olayda bunun en güzel göstergesi. Nasıl mı?

Soruşturma açılmasının hikayesi şöyle:Erdinç Cantekinler öğretmenin kendisine yönelttiğini iddia ettiği Konyadan zaten adam çıkamaz sözünü hemen anesine ve babasına iletiyor. Okula gelen anne Cantekinlerin ilk sözü “Ben Papatayım, o öğretmeni bana verin, onu Semra Hanıma götüreceğim” oluyor. Hemen belirtilen Cantekinler ailesi Konya’nın önde gelen ailerlerinden. Ayrıca Konya Belediye Başkanı Ahmet Öksüz, Konyalı olan ANAP’ lı Milletvekilleri-mizden Mehmet Keçeciler ve Ali Talip Özdemir baba Cantekinler’in küçüklükten mahalle arkadaşları-Nasıl olmuşsa hepsi aynı mahalleden çıkmışlar-, böyle olunca da bu insanlar söylenen söz kendilerine söylenmiş sayıp olayın üstüne düşüyorlar ve Konya Belediye Başkanı Ahmet Öksüz’ ün isteği üzerine öğretmen Züriye Balakbabalar hakkında soruşturma açılıyor.

İşte ülkemizde yaşanan demokratik bir işleyişin gerçek yüzü, diğer tarafta ise sakat kalan öğrenciler, okullarından atılan öğrenciler, intihara kalkışan öğrenciler, öğretmenin sadistce direktmesi sonucu sınıfını bir türlü geçemeyen öğrenciler, vs. Sanki “Yahu Konyalı olmak varmış” diyenleri duyuyorum. Evet arkadaşlar, Konyalı olmak varmış!..

LAF TORBASASI

Doğuda insanlarla hayvanların arası iyidir, yedikleri içtikleri ayrı gitmez.

Diyarbakır çok sıcaktır, herkes damlarda yatar, bu yüzden bu bölgede kırık ve çıkıklar çok fazladır. Çünkü siksık damdan düşerler.

*Ertuğrul Gazi Lisesi
Coğrafya öğretmeni
Gülşen Şahintürk*

Kızlarla ormana gitmek ne demektir?
Aşk nedir? Niçin yapılır?

*Disiplin Kurulunda Sorular
Ertuğrul Gazi Lisesi*

Burası pavyon mu, sen pavyona mı geliyor-sun?

*Maltepe Lisesi
Md.baş Yrd.
Şemsettin Dereci*

Süperstarlar cinlere inanmaz, cinler gündüzleri dolaşmaz, geceleri incir ağacının tepesinde masa kurup yemek yer.

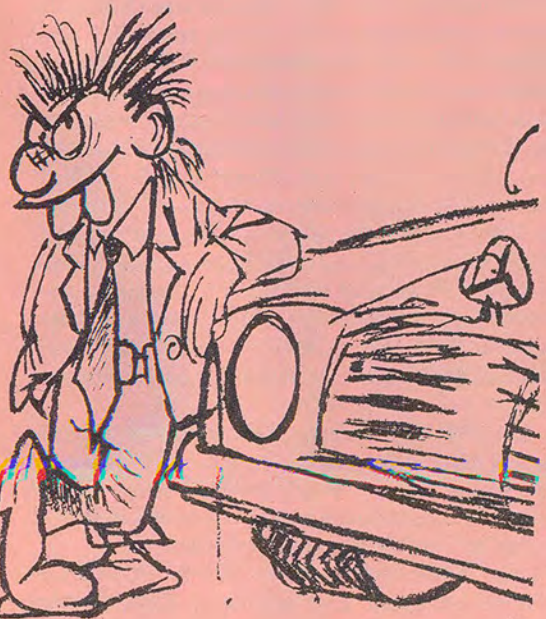
Hamamlar sanat eseridir. Girisirsiniz, çıkar-sınız, rahatlırsınız, ferahlırsınız.

*Ertuğrul Gazi Lisesi
Din Öğretmeni
Ahmet Özdemir.*

Kızla erkek yanyana oturursa elektriklenme olur.

(Bari araya birer santral kuralım da ekonomimize katkı olsun- Liseli Kimlik)

*Kartal Lisesi
Din Öğr.
Latif Aşıcı*

Duvardaki

Eğitime gerek duymuyoruz,
Düşünce denetimine del!
Sınıfta küçük düşürülmeyi de istemiyoruz!
Öğretmenler, rahat bırakın çocukları,
Hey! Öğretmenler, rahat bırakın onları.
Olsa duvarın diğer tuğlalarınız siz!

M. Necati Yıldırım

Yukarıya aldığım dizeler Pink Floyd'tan. Onları hepimizin, tüm lise eğitim programları altında kişiliksizleştirilen bizlerin ortak bir sesleniş, haykırışı olabileceği için koydum oraya. Şimdi gözlerinizi tekrar yukarı kaldırın ve okuyun! Eğitime gerek duymuyoruz biz./ Düşünce denetimine del! Ve hemen ardından bu dizelerin geçtiği Pink Floyd albümü The Wall'un Bob Geldof tarafından baş rolü oynadığı filminden şu sahneyi canlandırın imgelemenizde: Fabrika bantı boş gözlerle kıyma makinasına doğru ilerleyen öğrenciler. Dizeler ve bu sahne, Her ikisi de bu gün içinde yaşamak zorunda bırakıldığımız eğitim teranesini pek ala anlatır nitelikte. N'oluyorsun, n'apmak istiyor bu adamlar? Kimiz biz ya da artık bizler için kim diye bir soru kullanılabilir mi? Kim, kişiler içindir. Bir kişiliğimiz kaldı mı verili olandan başka? Sınıfta küçük düşürülmeyi de istemiyoruz! Bu belki sadece bir sanatsal soyutlama ama içinde öyle çok düşünsel noktayı barındırıyor ki..

Bu yazının konusu aşağı yukarı belirginleşmiştir sanıyorum. Evet, sorun özelde eğitim-lise ve genelde tüm sosyal kişilik yapılanmamız. Herşeyden önce sormamız gereken bir soru var. Gerçekte kişiliklerimizi şekillendiren asal güçler nelerdir? Öncelikle bunları araştırmak gerek. İlkın aile. bugün lise gençliğinin hemen hepsi kökleri geçmişe dayanan bir aile baskısından şikayetçidir. Özellikle kız olmakla doğru orantılı olarak artan bu durum bedensel ve düşünsel yetkinliğe ilerleyen biz liseli gençler için başta gelen açmazı oluşturmaktadır. Ailelerimiz ne yazık ki çokluk feodal gelenekçi biçimlendirilmiş ve bu anlamda babanın kayıtsız şartsız egemenliği söz konusu. Bu egemenlikçi sistemde çocukluğundan beri hiçbir söz hakkı olmayan, aile içinde fikirleriyle değer verilmeyen bizler, gerçek yaşama yaklaştığımız şu yıllarda nasıl sağlıklı bir düşünsel yapıya sahip olabiliriz ki? Bırakalım düşünsel yapılanmayı bir kenara, oluşturulan korkunun psikolojilerde yaratacağı çarpıklıklara ne demeli? Karnesindeki zayıflar yüzünden babasından, anasından korkup da intihar edenlere ne demeli? onlar hep bu sözünü ettiğimiz aile baskısının kurbanları değil mi? Ve tabii ekonomik bağımlılık, hiç ses çıkarmadan her tür cahilane evlat katliamına baş eğdirten boyunduruk. İşte kıyma makinesinin kişilikleri öğütmeye hazır bekleyen giriş kısmı bu.

diğer

tuğla

İkincisi ise sistematik olarak iradesiz, hiç bir demokrasi geleneğinden nasibini almamış, hakkını aramaya tövbeli, düzenin kulu olmaya hazır köleler yetiştirmeye programlanmış okul. Hala kullanıla gelen yöntemlerin ortaçağ karanlık avrupasından geri kalmadığını söylemek herhalde pek pazzla abartılı olmaz. Okul kavramının öğretim ögesiyle başa giden kavramı eğitimidir. Bu gün Türkiye'de oturtulan -ki gerici taban-dadır- tamamen baskıcı, kendini geliştirme yollarını tıkayıcı, güdük bir portre sunmaktadır. Dikkat etmişsinizdir okullarda hiçbir öğrenci adam yerine konmaz. Onlara sanki ruhtan yoksun birer islaha muhtaç yaratılmışçasına davranılır ve asla güven duyulmaz. Lise çağına gelene kadar hem aile içinde hem de okulda büyükleri tarafından güvene layık görülmeyen bir insanın sağlıklı bir kişiliğe, özgüvene sahip olması nasıl beklenilebilir ya da bekleniliyor mu?

Üçüncüsü, sosyal çevre. Bu günkü toplumun verili değerleri -sosyal kültürel- bütünyle yozlaşmışlıklar üzerine kuruludur. Gerek doğu ve gerekse batı kültürleri arasında bir türlü kendini bulamayan, çelişki yüklü, kimliksiz oluşumlar içinde ortaya çıkan arabesk değerlerden en çok etkilenen kesim kuşkusuz gençliktir -özellikle de lise- Öyle ki, düzen yarattığı pis kokuları örtmek için habire değişik adlar altında da olsa öz de aynı işi gören uyuşturucular enjekte etmektedir damarlarımızı. Bir yanda arabesk şarkıcılar, diğer yanda pop akımlar ya da disco boys. Sürekli önümüze sürülen cici-li bicili yaşam biçimleri, modalar. Hepsisi de yaşamın gerçekleri karşısında, çarpıklıkları karşısın da ezilen durmadan bocalayan insanları, gençleri karşı koymak, sorgulamak yerine kabullenmeye ve boş vermeye itmek için.

Peki ortaya çıkan nasıl bir şey? Verili değerleri tümüyle kabullenmiş, asla baş kaldırmayı düşünmeyen -gerçekte hiçbir şey düşünmeyen- sadece dört köşe mantığı taşıyan, hasta, tam düzenin istediği gibi her an köpeğe itaate hazır bir nesil, bir gençlik. Aile, okul, sosyal çevre ve elbette hepsini üzerinde ve hepsinin yaratıcısı kurul düzenin dayanışmasıyla ortaya çıkarılan ucube insanlar sürüsü.

Ama bu yazı şu sözünü ettiklerim için yazılmadı. Gerçekten düzenin kulu olmak istemeyenler bir kez daha gözlerini yukarıya kaldırsın ve Pink Floyd'un dizelerini bir daha okusun. Olsa olsa duvarın diğer tuğlalarınız siz!

Liseli Kimlik'e Trabzon'dan gelen öyküyü yayınlıyoruz.
Ürünlerinizi bekliyoruz.

KÖPEK HİKAYESİ

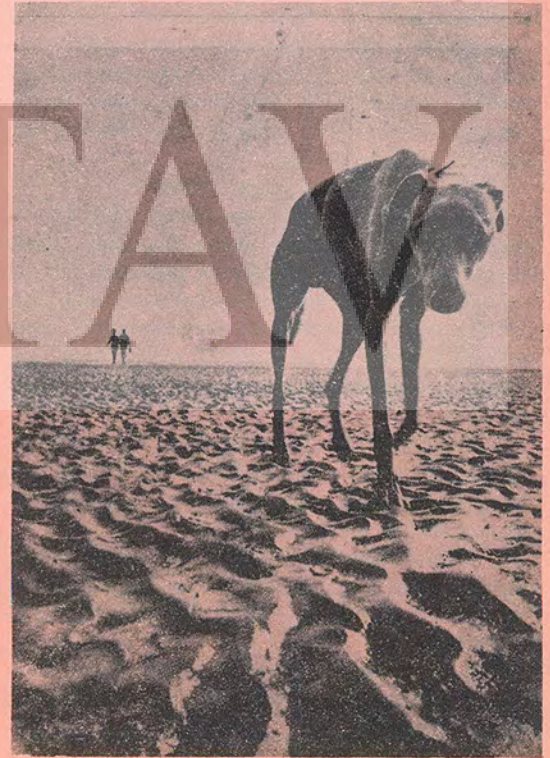
Betül Gözütok

Kötü bir İstanbul sabahıydı. Gün, doğmakla doğmamak arasında bocalarken, canhıraş bir feratla çılmaya başladı 6:30 a kurulu masa saati. O bütün bir geceyi ders çalışarak geçirmiş olmasına rağmen müthiş bir alışkanlıkla kalktı yataktan. Bezgin banyoya gitti. Buz zibi soğuk suyu yüzüne çarptı. Ağır devinimlerle üstünü başını giyindi. Kahvaltı niyetine atırdığı birkaç lokma ve bir bardak sıcak sütten sonra isteksiz sokağa çıktı. Suratında saklayan ayaz, son kalan uyku kıntılarını da dağıttı. Bu cıldırtan her zamanki gibiliğin ağırlığını bir kez daha üzerinde hissetti.

Şimdi saat tam 7:15, dersin başlamasına daha 45 dakika var. Bilmem ne Lisesi'nin önünde öğrenciler. O, çaktırmadan bir sigara yakıyor. Çünkü bazı işgüzar hocalar bazen zamanından erken gelebiliyor bu ucube şeyler mekanna. Sayıları şimdilik tek tük olan öğrenciler bir araya toplanmış pazar günkü maçı tartışıyorlar. O, okulun duvarına bitişik çocuk parkında amaçsız, sıkın turalıyor. Bu lise yaşamı boğabilir onu. Aptal, dikte dersler, işemeye yetmeyen tenefüsle, tedhişçi yazılılar, sözlüler, ben adamı harcarım'lar. İşkenceci müdür ve yandaşları kolektif şirketi, idare. Her an biraz daha kendine yabancılaştığını duyum samanının acısı. Evet buna olsa olsa boğulmak denir. Başka bir şey değil.

Saat artık 7:50 ve okulun önünde tek tük değil ikibin küsur öğrenci, servis arabaları, simitçi, helvacı ve bu okuldan sorumlu ekip otosu var. Biraz sonra bütün öğrenciler içeri, bahçeye dolu olacak ve müdür beyin sabah tıraşı için sıra olacak.

Sıralar tamam. Sığırtaç müdür yardımcılarını asi koyunları dürtüklüyor. Veee yüce Müdür, bir anda etkileyici bir şekilde ortaya çıkıyor ve vakur adımlarla kürsüye ilerliyor, çevik bir sırayla tırmıyor. Kartal bakışlarıyla tüm öğrencileri şöyle bir tarıyor. Tam sessizliğin teminini bekliyor. Çıt yok, bahçedeki kel ağaçların birkaç zavallı yaprağı hisirdiyor o kadar. Sanki bi 10 Kasım merasimi yapıyormuşçasına saygı duruşu sessizliği. İşte tam bu sırada olu-

yor ne oluyorsa. Bir köpek! Bahçe duvarının ardında patileri üzerine dikilmiş, durmadan havlayan bir köpek beliriveriyor. Müdür ne zaman ağzını açacak olsa, köpek daha bir yüksek telden havlıyor. Öğrenciler yer yer, yeni bitmeye başlayan bıyıkları altından gültüyorlar. Müdür dayanamıyor ve önündeki mikrofona dayayıp ağzını: HOŞT,HOŞT,HOOO-OŞŞT ! diye yirtiyor bu oldukça sevimli ve deşset çaçaron köpeğe. Çevre apartmanların camlarında, balkonlarında insanlar beliriyor. Bu semtin hoştlayan müdürlere alışık olmadığı ortaya çıkıyor -en azından alenen hoşt'layanlarına- Siz hiç gülümseyen bir köpeğe rastgeldiniz mi? Bilmem ne Lisesi ahali-si o sabah geldi. Köpek alay edercesine gevrek gevrek sırtı ve gözden kayboldu. Herşey eski sakinliğine dönmüşe benziyordu. Müdür: "Bilmem ne Lisesi'nin sabahçı öğrencileri!" diye haykırırken muzır köpek bu seferde tam müdürün ensesinin arkasından kafasını uzatıp havlamaya başladı.

Bütün öğrenciler, çevre apartmanların camlarına, balkonlarına birikenler -müdür hariç herkes gültüyor şimdi. Müdür'ün hoştlarıyla köpeğin hav'ları mikrofonda birleşiyor ve hoparlörlerde karışıp tüm bir semte yayılıyor. Bir vakit müdür mü havlıyor, köpek mi hoştuyor belli olmuyor ve herkes gültüyor. Müdür kan ter içinde kalıyor ve yüzü kıpkırmızı, başıra çağıra bayılıyor. Şimdi kürsüde sadece köpek var. Okul, tarihinin belki de en eğlenceli dakikalarını yaşıyor. Tabii öğrenciler açısından. Köpek türlü jaklabanlıklarla kim varsa kırıp geçiriyor. Müdür yardımcılarını ellerinde kolonya şişeleri olduğu halde yüce Müdür'ü ayıltmaya nafilce çabalyorlar.

Köpek kolunu patisini sallayarak heyecanlı havlıyor ve tüm öğrenciler sırayı mırayı bozmuş onun şaklabanlıklarını izliyorken BAM!, bir silah sesiyle kürsü de dikilmiş köpeğin beyni patlıyor. Saçılan beynin parçaları en ön sırada duran öğrencilerin yüzlerini ve baygın Müdür'ün elbisesini kan ve irin içinde bırakıyor.

Köpeği vuran: bu okuldan sorumlu ekip otosunun bu okuldan sorumlu polislerinden biri. Niçin? Ortallığı velveleye verip asayiş bozan bu da yetmezmiş gibi yüce Müdür'ü bayılтан köpeği susturmak için. Müdür silah sesine ayılıyor. Üstü başı kan içinde olduğu halde, artık havlayamayacak olan köpeğe bakıp sırtıyor. Ve o, hani şu 6:30 a kurulu masa saatiyle her sabah uyanan ve her okula gelişinde boğulduğunu hisseden, kalabalığın -tam bir ölüm sessizliğine gömülü kalabalığın- arasından sıyrılıyor. Ağır adımlarla geliyor ve köpeğin cesedini kucaklıyor. Yine aynı ağır adımlarla çıkış kapısına yöneliyor. Şaşkınlıklıktan sıyrılan bütün öğrenciler de onu takip ediyorlar. İki bin küsur kişi o'nun arkasında Müdür ve polisi geride bırakarak ve teker teker önlerinden geçerken yüzlerine tükürerek okulun yanındaki çocuk parkına gidiyorlar. İçlerinden biri kırmızı saplı bir yangın kazması getiriyor ve parkın orta yerine bir mezar kazıyor. O kucağındaki cesedi hafifçe çukurun içine bırakıyor. Ellerine çukurun kenarlarına yığılan toprağı tekrar içine dolduruyor, üzerini düzeltiyor. Yavaşça ayağı kalktıktan sonra tampo lu bir şekilde, önce hafiften ve giderek yükselen bir sesle havlamaya başlıyor. HAV HAV HAV HAV!. Sonra o ikibin küsur genç insan teker teker ona katılıyor. Tüm bir semte çın çın sesleri yükseliyor. HAV HAV HAV HAV!....

Ve o günden sonra müdür ne zaman sabah tıraşı yapacak olsa bütün öğrenciler hep beraber tek bir ses çıkıyor. HAV HAV HAV.....

Şiir sever misiniz?..

MASA DA MASAYMIŞ HA

Adam yaşama sevinci içinde
Masaya anahtarlarını koydu
Bahır hâseye çiçekleri koydu
Sütünü yumurtasını koydu
Pencereden gelen ışığı koydu
Bisiklet sesini çığırık sesini
Ekmeğin havanın yumuşaklığını koydu
Adam masaya
Ahlında olup bitenleri koydu
Ne yapmak istiyordu hayatta
İşte onu koydu
Kimi seviyordu bimi sevmiyordu
Adam masaya onları da koydu
Üç here üç dokuz ederdi
Adam koydu masaya dokuzu
Pencere yanındaydı gökyüzü yanında
Uzandı masaya sonsuzu koydu
Bir bira içmek istiyordu haç gündür
Masaya biranın dökülüşünü koydu
Uykusunu koydu uyanıklığını koydu
Tokluğunu açlığını koydu.

Masa da masaymış ha
Bana mısın demedi bu kadar yüke
Bir iki sallandı durdu
Adam ha babam koyuyordu

EDİP CANSEVEİ

UYANABİLMEK

İnsanı insanca, insanla birlikte
Tok ve alnı açık yaşatabilmek,
İçin doğruduk.
Uyandık uykulardan,
Yeşerdik yaprak, yaprak,

Acıdık, kanadık, döküldük.
Yeniden cana geldik,
Canlandıktan yeniden.
Umut saçtık,
Sevgi saçtık,
Bilgi saçtık,
Birşey istemeksizin,
Verebildiğimiz kadar verdik.

En büyük ödülüdür bize,
İnsanın gülmesi pırlıl, pırlıl
İnsanın hakkını araması.
Doğrultabilmek uykulardan bilgiyi,
İnsanı doğrultabilmek uykulardan.
Bir çiçeğin yeniden doğması gibi

H.Selda Gür (öğrenci Hemşire)